

தபோதனி

தொகுப்பு:

கோளூர் பத்தம்
வநாயகர் அகவல்
அப்ராம் அந்தாத
கந்தன், வைரவர்
தோத்திரங்கள்

2

திருமந்திரம்

வத்ஸிவு குருவின் திருமேஸ்விகாண்டல்
 வத்ஸிவு குருவின் திருவார்த்தத கேட்டல்
 வத்ஸிவு குருவின் திரு நாயம் செய்யல்
 வத்ஸிவு குருவுடு சிந்தித்தல் தானே.

சிவ்யம்

கண்டத்தில்லை இவளைப்போல்
 கடவுளை தேடும் தபோதனியை
 சண்மிழோலன்றோ செய்வாள்
 சிவபூசை - தொண்டர் மகிழும்
 ஆலவாய் ஆஸ்ரமத்தில் அருந்தவும்
 செயும் எம் அம்மை விசாலாட்சியை
 மாலயஞ்சும் போற்றுவார் எனமதி

சீலமிகு சுவாரி முருகேகர்
 ஆலவாய் ஆஸ்ரமம்

—

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன் மிகநல்ல வீணாதடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேல் வணிந்தே னுளமேபு குந்தவதனான்
ஞூபியு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழும் வெர்ளி சனிபாம் பிரண்டுமூடனே
யாசறு நல்லநல்ல வவைநநல்ல நல்ல வழியார் வர்க்குமிகவே

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமாள்பி லக்க வெருதேறி யேறையுட் ணே
பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்குழி வந்தெ னுளமேபு குத்தவதனா
வெளங்பதொ டொன்றொடோ பதினெட்டொ டாறு முடனாயநாள்க ளாவைதா
மன்பொடு நல்லநல்ல வவைநநல்ல நல்ல வழியார் வர்க்குமிகவே

உருவளர் பவளமேனி யோளிநீ றணிந்து வுமையோடும் வெள்ளாவிடைமேன்
முருகலள் கொன்றைநிங்கண் முடிமேல் வணிந்தெ னுளமேபு குந்தவதனாற்
நிருமகள் கலையதூர்தி சயமாது பூமி திணைதெய்வ மானபலவு
மருவெந்தி நல்லநல்ல வவைநநல்ல நல்ல வழியார் வர்க்குமிகவே.

மதிநுதன் மங்கையோடு வடபாலி ருந்து மறையோது மெங்கள்பரம
னதியோடு கொன்றையாலை முடிமேல் ணிந்தெ னுளமேபு குந்தவதனாற்
கொதியறு காலனங்கி நுமணோடு தூதர் கொடுநோய்க் ளானபலவு
மதிகுண நல்லநல்ல வவைநநல்ல நல்ல வழியார் வர்க்குமிகவே

நஞ்சனி கண்ட ணோந்தை மடவாட ணோடு விடையேறு மெங்கள்பரமன்
ரஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் ணிந்தெ னுளமேபு குந்தவதனால்
வெஞ்சின வழுணரோடு முருநிழியு மின்னு பிணக்யான பூதுமனையு
மஞ்சிடு நல்லநல்ல வவைநநல்ல நல்ல வழியார் வர்க்குமிகவே

வாள்வரி யதனாதை வர்கோவ ணத்தர் மடவாட ணோடுமுடனாய்
நான்மலர் வன்னிகொன்றை நதிகுழி வந்தெ னுளமேபு குந்தவதனாற்
கோளரி யழுவையோடு கொலையானை கேழல் கொடுநாக மோடுகரு
யாளரி நல்லநல்ல வவைநநல்ல நல்ல வழியார் வர்க்குமிகவே

செப்பினா முலைநன் மங்கை யொருபாக மாக விடையேறு செல்வநடவடிவா
ரோப்பினா மதியும்பு முடிமே ஸனிந்தெ னுளமேபு குந்தவதனால
வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும் விளையான வந்துநலியா
வப்பி நல்லநல்ல வைவநால்ல நல்ல வழியார வர்க்குமிகவே

வேங்பட விழிசெய்தன்று விடைமேலி ருந்துமடவாட ணோடுமேமுடவாய்
வாண்மதி வள்ளிகொன்றை மலர்குழ வந்தெ னுளமேபு குந்தவதனா
லேழ்க்கடல் சூழிலங்கை யறையன் றணோடு மிடரான வந்துநலியா
வாழ்கட ணல்லநல்ல வைவநால்ல நல்ல வழியார வர்க்குமிகவே

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன் பக்கவேறு மெங்கள் பரமன்
சலமக ணோடெருக்கு முடிமேல ணிந்தெ னுளமேபு குந்தவதனான்
மஸ்யிசை யோனுமாலு மறையோடு தேவர் வருகால மானபலவு
மாலைகடன் மேருநல்ல வைவநால்ல நல்ல வழியார வர்க்குமிகவே

கொத்தலர் சூழலியோடு விசயற்கு நல்கு குணமாய வேடவிக்குதன்
மத்தமு மதியுநாக முடிமேல ணிந்தெ னுளமேபு குந்தவதனாற்
புந்தரோ டமனைவாதி லழிவிக்கு டண்ண றிநுநீறு செம்மைதீமே
யச்சுகு நல்லநல்ல வைவநால்ல நல்ல வழியார வர்க்குமிகவே

தேனௌர் பொழில்கொள்ளலை விளைசெந்தெந றுன்னி வளர்செம்போ ணெங்குநிகழ
நான்முக ணாதியை பிரமடு ரத்து மறைஞான ணானமுனிவன்
றாஹுறு ணோனுநாஞு மழியாரை வந்து நலியாத வண்ணமுரைசெய்
யாளவினான் மாலைபோது மழியார்கள் வானி ஸர்கார்வ ராணைநூமதே.

திருச்சிற்றும்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரமொழிநல் லுமையாள் புதலவன் மலர்ப்பத்தை
முகினினைய வல்லார்க்கரிதோ முகின்போய் முழங்கி
அசிரநடந்திடும் யானையும் தேரும் அதன்பின்னேவரும்
குதிரையும் காதும் கிழவியுங்காதும் குலமன்னனே.

உளவையார் ஆரூபிச் செய்த வீநாயகரகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாகச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்ப
பேழை யெறும் பெரும்பாக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமு
மருசு கரமு மங்குசு பாசமு
நெஞ்சிற் குழகொண்ட நல் மேனியு
நான்ற வாயு நாலிரு புயமு
முனரு கண்ணு மும்மதச கவடு
மிரண்டு செவியு மிலங்குபொன் முழுங்
திரண்டமுப் பரிநூல் திகழூளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
மற்புது னின்ற கற்பகக் களிரே
முப்பு நுகரு மூடக வாகன
விப்பொழு கென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தூயா யெனக்குத் துணைமுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயகக மறுக்குது
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் னுளங்குனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவஸயந் தனனிற்
றிருவடி வைக்குதுக் தீயிது பொருளென
வாடா வகைகான மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுத்தாற் கோடுவினை களைந்தே

யுவ்டா வுதேசம் புகப்பியென் செவிபிற்
றெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
யைம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாய
யின்புறு கருணை யினிதெனக் கருளிக்
கருவிக் ளொடுங்கக் கருத்தீனை யறிவித்
தீருவினை தன்னை யறுத்திருள் கழந்து
தலமோரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமோரு முன்றின மயக்க மறுத்தே
யோன்பது வாயிலொருமந் தீர்த்தா
வைம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
யாறா தார்த் தங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை யறுத்துக்
இடைப்பிங் கவையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுபுளைக் கபாலமுங் காட்டி
முன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணி
ளானிறமு பாம்பி ளாவி லுணர்த்திக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்ப வுரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக
காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
யழுத நிலையு மாத்துத னியக்கமுங்
குழுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
யிடைச்சக் கருத்தி ளேரூட்டு நிலையு
முட்ரசக் கருத்தி னுறுப்பையுங் காட்டிச்
சன்முக தூலமுஞ் சதுரமுக குக்கமு
மெண்முக மாக வினிதெனக் கருளிப்
புரியிட காயம் புலப்ப வெனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையுங் தேரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி யினிதெனக் கருளி
யென்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
முன்னை விளையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமு மில்லா மனோலையுங்
தேக்கியே யென்றங் சிந்தை கெளிவித்
தீருள்வெனி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன

வருடரு மாண்தத் தழுக்கியென் செவியி
 லெல்லை யில்லா வானந் தம்மளித்
 தல்லல் களொந்தே யருள்வழி காட்டிச்
 சுத்தத் தினுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத் தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 யனுவகு கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நீன்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமுந் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாததுடன் கூட்டி
 பருசுக் கரத்தி னரும்பொரு டன்னை
 நெருசுக் கருத்தி னிலையறி வித்துந்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

ஓளவையார் அருளிச்செய்த விநாயகருகவல் முற்றிற்று.

அத்தி முகவனை நித்த நினைபவர்
 சித்த மகிழ்வோடு முத்தி பெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அபிராமியந்தரதி

காப்பு

தாரம் கொன்றையுஞ் சண்பக மாலையுஞ் சாத்துந்தில்லை
யூர்தம் பாகத் துமைமைந்த னேயுல கேழும்பெற்ற
சீர்பி ராமியந் தாதியெப் போதுமென் சிந்தையுள்ளே
காரம் மேனிக் கணபதி யேநிற்கக் கட்டுரையே.

நால்

உதிக்கின்ற செங்கதி ருச்சித் திலக முணர்வுடையோ
மதிக்கின்ற மாணிக்க மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கழக் குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி யபிராமி யென்றன் விழுத்துணையே

துணையுந் கொழுந்தெய்வ மும்பெற்ற தாயுஞ் சுருதிகளின்
படையைப் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
கடையைப் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங் குசமுங்கையி
லடையைந் திரிபு சுந்தரி யாவ தறிந்தனமே.

அறிந்தே னெவரு மறியா மறையை யறிந்துகொண்டு
செறிந்தே னுனது திருவழக் கேதிரு வேவெருவிப்
பிறிந்தே னின்னன்ப் பெருமை யெண்ணாத கருமனெஞ்சான்
மறிந்தே விழுந குக்குற வாய மனிதரையே

மனிதரந் தேவரு மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குனிதருந் சேவுக் கோமள மேகொன்றை வார்சடைமேற்
பனிதருக் திங்களும் பாம்பும் பக்ரதி யும்படைத்த
புனிதரு நீயுமென் புந்தியெந் நானும் பொருந்துகவே.

போருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குன் மணோள்மணி வார்சடையோ
னருந்திய நஞ்சமு தாக்கிய வம்பிகை யம்புமேற்
றிருந்திய சுந்தரி யந்திரி பாதமென் சென்னியதே

சென்னிய துண்பொற் றிருவடித் தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னிய துண்ணிரு மந்திரங் சிந்துர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின்னடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னிய தென்றுமுன் றன்பர் மாகம பக்ததியே.

தறியறு மக்திற் சூழலுமென் னாவி தளர்விலதோர்
கதியறு வண்ணங் கருதுகண் டாய்கம லாலயனு
மதியறு வேணி மகிழ்ந்து மாலும் வணங்கியென்றுந்
துதியறு சேவை யாய்சிந்து ரானன சுந்தரியே.

சுந்தரி யெந்தை துணைவியென் பாசத் தொடரையெல்லாம்
வந்தரி சிந்துரா வண்ணத்தி னாண்மகி டன்றலைமே
லந்தரி நீலி யழியாத கன்னிகை யாரணத்தோன்
கந்தரி கைத்தலத் தாண்மலத் தாளொன் கருத்தனவே

கருத்தன வெந்தைதன் கண்ணன வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பாலமும் பின்னாக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமு மாரமுஞ் செங்கைச் சிலையும்பு
முருத்தன மூறு நீயும் மேவந்தென் முன்னிற்கவே.

நின்று மிருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுன்னை
யென்றும் வணங்குவ துண்மலாத் தாளொழு தாமரையி
ணொன்று மரும்பொரு னோயரு னோயுமையே யிமயத
தன்றும் பிறந்தவ னோயழி யாமுத்தி யானந்தமே.

ஆனந்த மாயென் னாறிவாய் நிறைந்த வழுதமுமாய்
வானந்த மான வழிவடை யாண்மறை நான்கினுக்குந்
தொனந்த மான சரணரை விந்தத் தவளாநிறக்
கானந்த மாடரங் காமெம்பி ரான்முடிக் கண்ணியதே.

கண்ணிய துண்புகழ் கற்பதுன் னாமங் கசிந்துபக்தி
பண்ணிய துண்ணிரு பாதாம் புயந்திற் பகவிர்வா
நண்ணிய துண்ணை நயந்தோ ரவைத்து நான்முன்செய்த
புண்ணிய மேநென்னம் மேபுவி யேழையும் பூத்தவளே.

பூத்தவ னேபுவ னம்பதி னான்கையும் பூத்தவண்ணங்
காத்தவ னோபின் கரந்தவ னேகறைக் கண்டனுக்கு
முத்தவ னேயென்று மூவா முசுந்தற் கிளையவளே
மாத்தவ னேயுன்னை யன்றிமற் றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே.

வந்திப் பவருன்னை வானவர் தானவ ரானவர்கள்
சிந்திப் பவர்நற் றிசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே
பந்திப் பவரழி யாப்பர மானந்தர் பாரிலுன்னைச்
சந்திப் பவர்க்கெளி தரமெம்பி ராட்டிநின் றண்ணளியே.

தண்ணளிக் கென்றுமுன் னேபல கோடி தவங்கள்செய்தார்
மண்ணளிக் குஞ்செல்வ மோபெறு வார்மதி வானவர்தும்
விண்ணளிக் குஞ்செல் வழுமழி யாமுத்தி வீடுமென்றோ
பண்ணளிக் குஞ்சொற் பரிமள யாமளைப் பைங்கினியே.

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரு
மோளியே யொளிரு மோளிக்கிடமே யெண்ணி ஹேன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதற் பூதங்க எாகி விரிந்தவம்மே
யளியே னறிவள விற்கள வான ததிசயமே

அதிசய மான வழவுடை யாளர விந்தமெல்லாந்
துதிசய வானன சுந்தர வல்லி துணையிரதி
பதிசய மான தபசய மாகமுன் பார்த்தவாதும்
மதிசய மாகவன் றோவாம பாகத்தை வவ்வியதே.

வவ்விய பாகத் திறைவரு நீடு மகிழ்ந்திருக்குஞ்
செவ்விய முங்க டிருமணக் கோலமுஞ் சிந்தையுள்ளே
யவ்வியந் தீர்த்தென்னை யாண்டபொற் பாதமு மாகிவந்து
வெவ்விய காலணை மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே

வெளிநின்ற நின்றிரு மேனியைப் பார்த்தென் விழியினருஞ்சுங்
களிநின்ற வெள்ளங் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானந் திகழ்கின்ற தென்ன திருவளமோ
வொளிநின்ற கோணங்க ளொன்பது மேவி யுறைபவளே.

உறைகின்ற நின்றிருக் கோயினின் கேள்வ ரொருபக்கமோ
வறைகின்ற நான்மறை யின்னாட யோழி யோவமுத
நிறைகின்ற வெண்டிங்க னோகர்க் சமோவென்ற னெஞ்சுக்கமோ
மறைகின்ற வாரிதி யோபூர் ணாசல மங்கலையே.

மங்கலை செங்கல சம்முலை யாண்மலை பாள்வருணாச்
சங்கலை செங்கைச் சகல கலாமயி றாவுகங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடை யோன்புடை யாஞ்சையாள்
பிங்கலை நீலிசெய் யாள்வெளி யாள்பசும் பெண்கொழியே

கொழியே யிளவஞ்சிக் கொம்பே யென்க்குவம்பேருத்த
யழியே மறையின் பரிமள மேபனி மாலிமயப்
பிழியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்றவம்மே
யழியே னிறந்திங் கினிப்பிற வாமல்வந் தாண்டுகொள்ளோ.

கொள்ளேன் மனத்தினின் கோலமல் லாதன்ப் கூட்டறதன்னை
விள்ளேன் பரசம யம்விரும் பேண்வியன் மூவுலகுக்
குள்ளேய ணைத்தினுக் கும்பும் பேயுள்ளத் தேவிளைந்த
கள்ளோ களிக்குங் களியே யளியவென் கண்மணியே.

மணியே மணியி ணொளியே யோளிரு மணிபுணைந்த
வணியே யணியு மணிக்கழ கேயனு காதவர்க்குப்
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே யமர் பெருவிருந்தே
பணியே ணொருவரை நின்பசும் பாதும் பணிந்துபின்னே.

பிண்ணே திரிந்துள் எழுயாரைப் பேணிப் பிறப்புக்க
முன்னே துவங்கன் முயன்றுகொண் டென்முதன் மூவுருக்கு
மன்னே யுலகுக் கவிராமி யென்னு மருமருந்தே
யென்னே பிணியுண்ணை யாள்மறவா மனின் ரேத்துவனே.

ஏத்து மழயவ ரீரோ மூலகினை யுப்படைத்துங்
காத்து மழித்துந் திரிபவ ராங்கமஸ் பூங்கடம்பு
காத்துங் குழலணங் கேமண நாறுநீன் றாளினைக்கென்
னாத்தங்கு புன்மோறி யேறிய வாறு நலையுடைத்தே

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை யுள்ள முருகுமண்பு
படைத்துனை பத்ம பத்யுகங் குடும் பணியெனக்கே
யடைத்தனை நெஞ்சத் தழுக்கையெல் லாநின் னருட்புனலாற்
றுடைத்தனை சந்துரி நின்னாரு ஜேதென்று சொல்லுவதே.

சொல்லும் பொருள் மெனநட மாடுந் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடி யேநின் புதுமல்த்தா
எல்லும் பகலுந் தொழுமவர்க் கேயழி யாவரசங்கு
செல்லுந் தவநெறி யுஞ்சிவ லோகமுஞ் சித்திக்குமே.

சித்தியிஞ் சிக்தி தருந்தெய்வ மாகித் திகழும்பரா
சத்தியஞ் சத்தி தழழக்குஞ் சிவமுந் தவமுயல்வார்
முத்தியு முத்திக்கு வித்தும்வித் தாகி முனைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியி னுள்ளோ புரக்கும் புரத்தையன்றே.

அங்கே தடுத்தென்னை யாண்டேஷாண்டப் ஜெண்ட தக்ஷிவங்கை
நன்றே யுனக்கினி நானென் செயினு நடுக்கடலுட்
சென்றே விழினுங் கரையேற் றுகைநின் றிருவாமே
யோன்றே பலவுரு வேயருடே யென் னுமையவோ.

உமையு முமையொரு பாகரு மேக வுருவில்வந்திங்
கெமையந் தமக்கன்பு செய்வைத் தூரினி யெண்ணுதற்குச்
சமையங் கனுமில்லை யீன்றெடுப் பாளொரு தாயுமில்லை
யமையு மமையறு தோனியர் மேல்வைத்த வாசையுமே.

ஆசைக் கடலி லகப்பட் டருளாற்ற வந்தகன்கைப்
பாசத்தி ஸல்லற் படவிருந் தேனைநின் பாதமென்னும்
வாசக் கமலந் தலைமேல் வலியவைத் தாண்டுகொண்ட
நேசத்தை யென்சொல்லு வேண்சர் பாகத்து நேரிழையே

இழைக்கும் வினைவழி யேயடுங் கால ணெனைநடுங்க
வழைக்கும் பொழுதுவந் தஞ்செலன் பாயத்தர் சித்தமெல்லாங்
குழழக்குங் களபக் குவிமுலை யாமளைக் கோமளாமே
யுழைக்கும் பொழுதுங்னை யேயன்னை யேயென்ப ணோழிவந்தே.

வந்தே சரணம் புகுமடி யாருக்கு வானுலகந்
தந்தே பரிவொடு தான்போ யிருக்குத் துர்முகமும்
பைந்தே னலங்கற் பருமணி யாகமும் பாகமும்பொற்
செந்தேன் மலரு மலர்கதிர் ஞாயிறுந் திங்களுமே.

திங்கட் பகவின் மனம்நாறுஞ் சீறி சென்னிவைக்க
வெங்கட் கொருதவ மெய்திய வாவென் ணிறந்தவின்னோர்
துங்கட் குமிந்தத் தவமெய்து மோதரங் கக்கடலுள்
வெங்கட் பணியணை மேற்று யில்கூரும் விழுப்பொருளோ.

போருளோ போருண்முடிக் கும்போக மேயரும் போகஞ்செய்யு
மருளோ மருளில் வருந்தெரு ளேயென் மனத்துவஞ்சத்
திருளோது பின்றி யொளிவெளி யாகி யிருக்குமுன்ற
னருளோ தறிகின்றி லேனம்பு யாதனத் தம்பிகையே.

கைக்கே யணிவது கன்னலும் பூவுந் கமலமன்ன
மெய்க்கே யணிவது வென்முத்து மாலை விடவரவின்
பைக்கே யணிவது பன்மனிக் கோவையும் பட்டுமெட்டுத்
திக்கே யணியுந் திருவுடை யானிடஞ் சேர்பவளோ.

பவளக் கொழியிற் பழுத்தசெவ் வாயும் பணிமுறுவற்
றவளத் திருநகை யுந்துணை யாவெங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்குந் துணைமுலையா
ஶாவளைப் பணிபின்கண் மரம் ராவதி யாஞ்கைக்கே.

ஆளுகைக் குன்ற ணமித்தா மரைகளுண் டந்தகள்பால்
யீஞுகைக் குன்றன் விழியின் கடையுண்டு மேலிவற்றின்
முளுகைக் கென்குறை நின்குறை யேயன்று முப்புங்கள்
மாளுகைக் கம்பு தொடுத்தவில் ஸான்பங்கில் வானுக்கலே.

வானுதற் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேனுதற் கெண்ணிய வெம்பெரு மாட்டியைப் பேதைநெஞ்சிற்
கானுதற் கண்ணிய எல்லாத் கண்ணியைக் கானுமன்பு
புனுதற் கெண்ணிய வெண்ணமன் றோமுன்செய் புண்ணியமே.

புண்ணியினஞ் செய்தன மேமன மேபுதுப் பூங்குவளைக் கன்னியிஞ் செய்ய கணவுருங் கூடிநங் காரணத்தா னண்ணியிங் கேவந்து தம்மடி யார்க நடுவிருக்கப் பண்ணியினஞ் சென்னியின் மேற்பத்ம பாதம் பதித்திடவே.

இடங்கொண்டு விம்பி யினைகொண் ழறுகி யிளகிமுத்து வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண் ழறைவர் வலியிருஞ்சை நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின் படங்கொண்ட வல்குற் பனிமோழி வேதுப் பரிபுரையே.

பரிபுரச் சீறுடிப் பாசாங் குசைபஞ்ச பாணியின்சொற் றிரிபுர சுந்தரி சிந்துர மேனிய உழைநெஞ்சிற் புரிபிர வஞ்சரை யஞ்சக் குளிபொருப் புச்சிலைக்கை யெரிபுரை மேனி யிறைவர்செம் பாகத் திருந்தவளே.

தவளோ யிவளொங்கள் சங்கர னார்மனை மங்கலஸமா மவளோ யவ்தம கன்னையு மாயின ளாகையினா லிவளோ கடவுளார் யாவர்க்கு மேலை யிறைவியுமாந் துவளோ யினியொரு தெய்முண் டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே

தொண்டுசெய் யாதுநின் பாதந் தொழாது துணிந்திச்சையே பண்டுசெய் தாருள ரோவில ரோவப் பரிசுதேயேன் கண்டுசெய் தாலது கைதவ மோவன்றிச் செய்தவமோ மின்டுசெய் தாலும் பொறுக்கைநன் ரேபின் வெறுக்கையன்றே.

வெறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினுந் தம்மடி யாரைமிக்கோர் பொறுக்குந் தகைமை புதியதன் ரேபுது நஞ்சையுண்டு கறுக்குந் திருமிடற் றானிடப் பாகங் கலந்தபொன்னே மறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் யானுன்னை வாழ்த்துவனே.

வாழும் பழயோன்று கண்டுகொண் டேன்மனத் தேயோருவா வீழும் பழயன்று விள்ளும் பழயன்று வேலைநில மேழும் பருவரை யெட்டுமெட் டாம விரவுபகற் குழுஞ் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே.

சுடருங் கலைமதி துன்றுஞ் சடைமுழக் குன்றிலொன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்துநெஞ்சி
விடரும் தவிர்த்திமைப் போதிருப் பார்பின்னு மெய்துவரோ
குடருங் கொழுவுங் குருதியும் தோயுங் குரம்பையிலே

குரம்பை யடுத்துக் குழிபுக்க வாவிவெங் கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை யடுத்து மறுகும் போது வளைக்கையமைத்
தரம்பை யடுத்த வரிவைய் குழவுந் தஞ்சலென்பாய்
நரம்பை யடுத்த விசைவடி வாய்நின்ற நாயகியே

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளினபஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநஞ்சு
வாயகி மாலினி வாரகி சூலினி மாதங்கியென்
நாயகி யாதி யுடையாள் சரண மரணமக்கே.

அரணம் பொருளென் றநுளோன் றிலாது வசர்தங்கள்
முரணன் றழிய முனிந்தபெம் மானு முகுந்தனுமே
சரணஞ் சரண மென்றின்ற நாயகி தன்னடியார்
முரணம் பிறவி பிரண்டுமெய் தாரிந்த வையகத்தே

வையந் தூரக மதகரி மாமகு டஞ்சிவிகை
பெய்யுங் கன்கம் பெருவிலை யாரம் பிறைமுழுத்த
வையன் றிருமனை யாளமித் தாமரைக் கன்புமுன்பு
செய்யுந் தவழுடை யார்க்குள வாகிய சின்னங்களே.

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினிற் சாத்திய செய்யப்படும்
பென்னம் பெரிய முலையுழுத் தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலுங்கண் மூன்றுங் கருக்கில்வைக்குது
தன்னந் தனியிருப் பார்க்கிது போலுந் தவயில்லையே.

இல்லாமை சொல்லி யொருவர்தம் பாற்சென் றிழிவுப்பட்டு
நில்லாமை நெஞ்சி னினைகுவி ரேனித்த நீடுதவங்
கல்லாமை கற்ற கயவுந்தும் பாலொரு காலத்திலுஞ்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே.

மின்னா யிரமொரு மெய்வடி வாகி விளங்குகின்ற
நன்னா எகமகி மூன்த வல்லி யருமறைக்கு
முன்னாய் நடுவெங்கு மாய்முடி வாய் முதல்விதன்னை
யுன்னா தொழியினு முன்னினும் வேண்டுவ தொன்றிலையே.

ஒன்றா யரும்பிப் பலவாய் விரிந்திவ் வுலகெங்குமாய்
நின்றா எனைத்தையு நீங்கிநிற் பாளோன்ற னெஞ்சினுள்ளே
போன்றாது நின்று புரின்ற வாவிப் போருளாறிவா
ருன்றா விலையிற் ருயின்றபெம் மானுமென் ணையனுமே.

ஐய னளந்த பழயிரு நாழிகொண் டண்டமெல்லா
முய்ய வறஞ்செயு முன்னையும் போற்றி யொருவர்தம்பாற்
செய்ய பசந்தமிழ்ப் பாமா வையுக்கொண்டு சென்றுபொய்ய
மெய்யு மியம்பவைத் தாயிது வோவுன்றன் மெய்யருளே.

அருணாம் புத்துமென் சித்தாம் புத்து மஹந்திருக்குந்
தருணாம் புயமுலைத் தையனல் லாடகை சேர்நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமுந் கராம்புயமுஞ்
சருணாம் புயமுல் லாற்கண்டு லேனோரு தஞ்சமுமே.

தஞ்சம் பிறிதில்லை யீதல்ல தென்றுன் றவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைகின்றி லேனோற்றை நீள்சிலையு
மஞ்சஸ்பு மிக்கல ராகநின் றாயறி யாரெனினும்
பஞ்சஞ்ச மெல்லடி யாரடி யார்பெற்ற பாலரையே.

பாலினுஞ் சொல்லினி யாப்பனி மாமலர்ப் பாதம்வைக்க
மாலினுந் கேவர் வணக்கநின் ரோன்கொன்றை வார்சடையின்
மேலினுங் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடுமெய்ய் பீமொரு
காலினுஞ் சாலன் ரோவடி யேன்முடை நாய்த்தலையே.

நாயே ணையுமிங் கொருபொரு ளாக நயந்துவந்து
நீயே நினைவின்றி யாண்டுகொண் பாய்நின்னை யுள்ளவண்ணம்
பேயே னறிவு மறிவுதந் தாயென்ன பேறுபெற்றன்
நாயே மலைகளே செங்கண் மாறிருத் தங்கைக்சியே.

துங்கச் சிலைகாண்டு தானவர் முப்பரஞ் சாய்த்துமத
வெங்கட் கரியுரி போர்த்துசெஞ்சு சேவகன் மெய்யடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகநகச்
செங்கைக் கரும்பு மலருமெப் போதுமென் சிந்தையதே.

தேறும் பழசில வேதுவங் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள்குன்றிற் கொட்டுந் தறிகுறிக் குஞ்சமய
மாறுந் தலைவி யிவளா யிருப்ப தறிந்திருந்தும்
வேறுஞ் சமயமுன் டென்றுகொண் டாழு வீணருக்கே.

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்கவன்பு
பூணே னுனக்கணபு பூண்டுகொண் டேனின் புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணே னொருபொழு துந்திரு மேனிப்ர காசமன்றிக்
காணே எனிருநில முந்திசை நான்குங் ககனமுமே.

ககனமுமே வானும் புவனமுங் காணவிற் காமனங்கந்
துகனமுன் செய்த தவப்பெரு மாற்குத் தடக்கையுஞ்செம்
முகனுமுந் நான்கிரு மூன்றெனத் தோன்றிய முதறிவின்
மகனுமுன் டாயதன் ரோவஸ்லி நீசெய்த வல்லபமே

வல்லப மொன்றறி யேன்சிறி யேனின் மலரடிச்செம்
பல்லவ மல்லது மற்றொன் றிலேஸ்பகும் பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப் பாய்வினை யேன்றோடுத்த
சொல்லவ மாயினு நீன்றிரு நாமங்க டோத்திரமே.

தோத்திரஞ் செய்து தொழுதுமின் போலுநின் ரோற்றமொரு
மாத்திரைப் போது மனத்தில்லவை யாதவர் வண்மைகுலங்
கோத்திரங் கல்வி குணங்குன்றி நாளுங் குழல்க்கெடாறும்
பாத்திரங் கொண்டு பலிக்குழ லாநிற்பர் பாரௌங்குமே.

பாரும் புகலுங் கணலும்வெங் காலும் படர்விசம்பு
மூருமுருகு சுவையொளி யூறொலி யொன்றுபடச்
சேருந் தலைவி சிவகாம சந்தரி சீற்றிக்கே
சாருந் தவமுடை. யார்படை யாத தனமில்லையே.

தனந்தருங் கல்வி தருமொரு நாளுந் தளர்வழியா
மனந்தரும் தெய்வ வழவுந் தருநெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
வினந்தரு நல்லன வெல்லாந் தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாளபி ராமி கடைக்கண்களே.

கண்களிக் கும்பழ கண்டுகொண் டேன்கடம் பாடவியிற்
பண்களிக் குங்குரல் வீணையுங் கையும் பயோதரமு
மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமு மாகி மதங்கர்குலப்
பெண்களிற் ரோன்றிய வெம்பெரு மாட்டிதன் பேரழகே

அழகுக் கொருவரு மொவ்வாத வல்லி யருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத் தாள்பனி மாமதியின்
குழுவித் திருமுழக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
விழவற்று நின்றநெஞ் சேயிரங் கேலுனக் கென்குறையே.

என்குறை தீர்நின் ரேத்துகின் ரேனினி யான்பிரக்கி
னின்குறை யேயன்றி யார்குறை காணிரு நீள்விசும்பின்
யின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்
தன்குறை தீரவேங் கோன்சாடை மேல்வைத்த தாமரையே

தாமங் கடம்பு படைப்பஞ் பாணந் தனுக்கரும்பி
யாமம் வயிரவ ரேத்தும் பொழுதெமக் கென்றுவைத்த
சேமந் திருவடி செங்கைக ணான்கொளி செம்மையம்மை
நாமந் தீரிபுரை யொன்றோ டிரண்டு நயனங்களே.

நயனங்கண் மூன்றுடை நாதனும் வேதமு நாரணனு
மயனும் பரவு மபிராம வல்லி யழினையைப்
யயனென்று கொண்டவர் பாவைய ராடவும் பாடவும்பொற்
சயனம் பொருந்து தபனியக் காவினிற் றங்குவரே.

தங்குவர் கற்பகத் தருவி ஸீழலிற் றாயரின்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும்
பொங்குவ ராழியு மீரேழ் புவனமும் பூத்தவுநதிக்
கோங்கிவர் பூங்குழ லாழரு மேனி துறித்தவரே.

குறித்தேன் மனத்தி னின்கோல மேல்லாநின் குறிப்பற்று
மறித்தேன் மறவி வருகின்ற நேர்வழி வண்டுகின்றி
வெறித்தே எவிழ்கொன்றை வேணிப் பிராணோரு கூற்றறைமெய்யிற்
பறித்தே சும்புகு தும்பஞ்ச பாண பயிரவியே.

பயிரவி பஞ்சபி பாசாங் சுதைபஞ்ச பாணிவஞ்ச
சுபிரவி யண்ணு முயர்சண்டி காளி யொளிசூங்கலா
வயிரவி மண்டலி மாவினி சூலி வராகியென்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவனே

செப்புங் கனக கலசமும் போலுந் திருமுலைமே
லப்புங் களப வபிராம வல்லி யணிதரளக்
கொப்பும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுங்களையுந்
துப்பு நிலவு மேழுதிவைத் தேனேன் யுணைவிழிக்கே.

விழிக்கே யருளுன் பிராம வல்லிக்குவே தஞ்சொன்ன
வறிக்கே வழிபட நெஞ்சுள்ள டெக்கவ் விழிட்க்கப்
பறிக்கே சுறுஞ்சுவெம் பாவங்க னேசெப்து பாழ்நாகக்
சுறிக்கே யழுந்துங் கயவாதும் போடென்ன கட்டுநிலை.

கட்டிய வாவென்னைத் தன்னடி யாரிற் கொழியவினை
யோட்டிய வாவென்க ணோழிய வாதன்னை யுள்ளவென்னைய்
கட்டிய வாகண்ட கண்ணு மனமுங் களிக்கின்றுவா
வாட்டிய வாநட மாடகத் தூமரை யாரணாக்கே.

அணங்கே யணங்குக ஸின்பரி வாரங்க ஓாகையினால்
வணங்கே ணொருவரை வாழ்த்துகில் லேனெஞ்சில் வஞ்சக்ரோ
முணங்கே ணெனதுன தெஞ்றிசூப் பார்சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கே னரிவோன்றி லேனென்க ணீஷவைத்த பேரளியே

அளியார் குலசுத்தி லாரஸாங் யேகி லாண்டமுநின்
ணொளியாக நீஞ்ற வோளிர்திரு மேனியை யுள்ளுதொறுங்
களியாகி யந்துக் கரஸாங்கள் விம்மிக் கரைப்புறங்கு
வெளியாப் பிழ்ணேங்கு ணேமறப் பேளின் விரசினையே.

விரவும் புதுமல ரிட்டீநின் பாத விரைக்கமல
மிரவும் பகலு மிறைஞ்சவல் லாரிமை யோரெவரும்
பரவும் பதமு மயிரா வதமும் பகீரதியு
முரவுங் குலிசமுங் கற்பகக் காவு முடையவரே.

உடையாளை யொல்குசெம் பட்டுடை யாளை யொளிர்மதிச்செஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடை யாளைத் தயங்குநூண்ணு
விடையாளை யெங்கள்பெம் மானிடை யாளையிங் கென்னையினிப்
படையாளை யுங்களை யும்படை யாவண்ணம் பார்த்திருமே.

பார்க்குந் திசைதொறும் பாசாங் குசமும் பளிச்சிறைவண்
ப்ரார்க்கும் புதுமல ரைந்தும் கரும்புமென் னல்லலெல்லாந்
தீர்க்குந் திரிபுரை யாழிரு மேனியுஞ் சிற்றிடையும்
வார்க்குங் குமமுலை யும்முலை மேன்முத்து மாலையுமே.

மாலயன் ரேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற
காலையுஞ் சூடகக் கையையுங் கொண்டு கதித்தகப்பு
வேலைவெங் காலனென் மேல்விடும் போதுவெனி நில்கண்டாய்
பாலையுந் தேனையுங் பாதையும் போலுந் பணிமொழியே.

மொழிக்கும் நினைவுக்கு மெட்டாத நின்றிரு மூர்த்தியென்றன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற தால்விழி யான்மதனை
யழிக்குந் தலைவ ரழியா விரதத்தை யண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் பழையாரு பாகங்கொண் டாஞும் பராபரையே.

பரமென் றுணையடைந் தேன்றபி யேனுமுன் பக்தருக்குட்
டரமன் றிவனென்று தள்ளாத் தகாது தரியல்தும்
புரமன் றெரியப் பொறுப்புவில் வாங்கிய போதிலயன்
சிரமொன் றுசெற்ற கையானிடப் பாகஞ் சிறந்தவளே.

சிறக்குங் கமலத் திருவேநின் சேவை சென்னிவைக்கத்
துறக்கந் தருநின் றுணைவரு நீயுந் துரியமற்ற
வுறக்கந் தரவந் துடம்போ டுயிருற வற்றறிவு
மறக்கும் பொழுதென் முன்னேவால் வேண்டும் வருந்தியுமே.

வருந்தா வகையென் மனத்தா மறையினில் வந்தபுகுந்
திருந்தாள் பழைய விருப்பிட மாக வினியேனக்குப்
பொருந்தா தொருபொரு எல்லைவின் மேஷும் புலவருக்கு
விருந்தா கவேலை மருந்தா ணதைநல்கு மெல்லியலே.

மெல்லிய நூண்ணிடை மின்னனை யானை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலை போன்னனை யானைப் புசுந்துமறை
சொல்லிய வண்ணந் தொழுமுடி யாரைத் தொழுமவர்க்குப்
பல்லிய மார்த்தெழு வெண்பக ஞேம் பதந்தருமே.

பதத்தே யுருகினின் பாதத்தி வேமனம் பற்றியுன்ற
எிதத்தே யொழுக வழிமைகொண்ட யாபினி யாணொருவர்
மதத்தே மதிமாய் கேளவர் போனவழி யுஞ்செல்லேன்
முதற்தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்று முகிழ்தகையே

நகையே யிஃதிந்த ஞாலமெல் ஸாம்பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ்மூலை மானே முதுகண் முழவிலந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமக ளென்பதுநா
மிகையே யிவிடன் நகைமையை நாடி விரும்புவதே.

விரும்பித் தொழுமுடி யாவியி நீர்மல்கி மெய்புளக
மரும்பித் ததும்பீய வானந்த மாகி யறிவிழுந்து
கரும்பிற் களித்து மொழிதடு மாறிமுன் சொன்னவெல்லாந்
தரும்பித்த ராவரென் றால்பி ராமி சமயநன்றே.

நன்றே வருகினுந் தீதே விளைகினு நானறிவ
தொன்றேயு மில்லை யுனக்கே பரமெனக் குள்ளவெல்லா
மன்றே யுனதென் றளித்துவிட் டேனழி யாதகுணக்
குன்றே யருட்கட வேயிம வான்பெற்ற கோயளமே

கோமள வல்லியை யல்லியந் தாமரைக் கோயில்வைகும்
யாமள வல்லியை யேதுபி லாளை யெழுதுரிய
சாமள மேனிச் சகல கலாமயிறன் ணத்தும்மா
ஸமள வுந்தொழு வாரெழு பாருக்கு மாதிப்ரே

ஆதித்த னம்புலி யங்கி குபேர னமரர்தநக்கோன்
போதிற் பிரமன் புராரி முராரி பொதியமுனி
காதிப் பொருப்படைக் கந்தன் கணபதி காமன்முதற்
காதித்த புண்ணிய வரண்ணிலர் போற்றுவர் தூயலையே.

தைவந்து நின்னழத் தாமரை சூழன சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயுந் தலைவந்த வாறுப் காந்துதெங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சினல் வாலொரு காலும் விரகர்தநகள்
போய்வந்த நெஞ்சிற் புகவறி யாயப் பூங்குயிலே.

சுயிலா யிருக்குங் கடம்பா டவியிடைக் கோலவியன்
மயிலா யிருக்கு மிமயா சலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலா யிருக்கும் விசும்பிற் கமலத்தின் மீதன்னமாங்
கயிலா யருக்கன் றிமவா னளித்த கணக்குழையே.

குழையைத் தமுவிய கொன்றையந் தார்கமழ் கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத திருநெந்தேஞ்சுங் கருப்புவில்லும்
விழையப் பொருத்திறல் வேரியம் பாணமும் வெண்ணகையு
முழையைப் பொருகண்ணு நெஞ்சில்லெப்போது முதிக்கின்றவே.

நற்பயன்

ஆத்தாளை பெங்க எபிரம வல்லியை யண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத் தாளைப் புவியடங்க
காத்தாளை யங்குச பாசாங் சுசமுங் கரும்புமங்கை
சேஷ்தாளை முக்கண்ணியைத்தொழு வார்க்கொரு தீங்கில்லையே

கந்தர் அலங்கரம்

அடலரு ணணத்திருக் கோபரத் தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கில்சென்று கண்டுகொண் டென்வரு வார்தலையிற்
தப டென்படு குட்டுடன் சக்கரை மொக்கியகைக்
கடத்த கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.

மோய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவள் முத்தமிழால்
வைகா ரையுமங்கு வாழுவைப்போன் வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா ணிருப துடையான் றலைபத்துங் கச்தரிக்க
வெய்தான் மருக லுமையாள் பயந்த விலஞ்சியமே.

கிளைத்துப் புறப்பட சூர்மார் புன்கிரி யூடுருவங்
துளைத்துப் புறப்பட வேற்கந்த ணேதுறந் தோருள்தை
வளைத்துப் பிழத்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்
கிளைத்துக் தவிக்கின்ற வென்னையெந் நாள்வந் திரட்சிப்படையே.

நாளென் செயும்வினை தாளென் செயும்மனை நாயுவந்த
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றிறன் செயுங்கும் ரேசரிரு
தாஞ்ஞு சிலம்புஞ் சுந்கையுந் தண்டையஞு சண்முகமுந்
தோஞ்ஞு கடம்பு மெனக்குமுன் ணேவந்து தோன்றிடுனே.

சேல்பட் பழிந்தது செந்தூர் யெற்போழி ரேங்கடம்பின்
மால்பட் பழிந்தது பூங்கொடி யார்மன யாமயிலோன்
வேல்பட் பழிந்தன ஹெலையஞ் குருஞ் வெற்புவன்
கால்பட் பழிக்குங் கென்றலை மேலயன் கையிழந்தே.

வழிக்குத் துணைத்திரு மென்மலர்ப் பாகந்கண் மேய்மைகுன்றா
ஹாசுகுத் துணைமுரு காவெனு நாமக்கண் முன்மைசும்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோரும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்சிசங் கோடன் மழுரமுமே.

சேந்தனைக் கந்தனைச் சொங்கோட்டு வெற்பனைச்செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.

பழக்கின் றிலைபழ னித்திரு நாமம் பழப்பவர்தான்
முடிக்கின் றிலைமுரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் றிலைபர மானந்த மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின் றிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே:

குலம் பிடித்தெம பாசஞ் சூழற்றித் தொடர்ந்துவருங்
காலன் றனக்கொரு காலுமஞ் சேன்கடன் மீதமுந்த
ஆலங் குடித்த பெருமான் குமார னறுமுகவன்
வேலுந்திருக்கையு முன்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே.

கந்தபுராணம்
மூவிரு முகங்கள் போற்றி
முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவரும் துதிக்க நின்ற
ஸராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவழி வைகும் செவ்வேன்
மலரடி போற்றி அன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி
திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

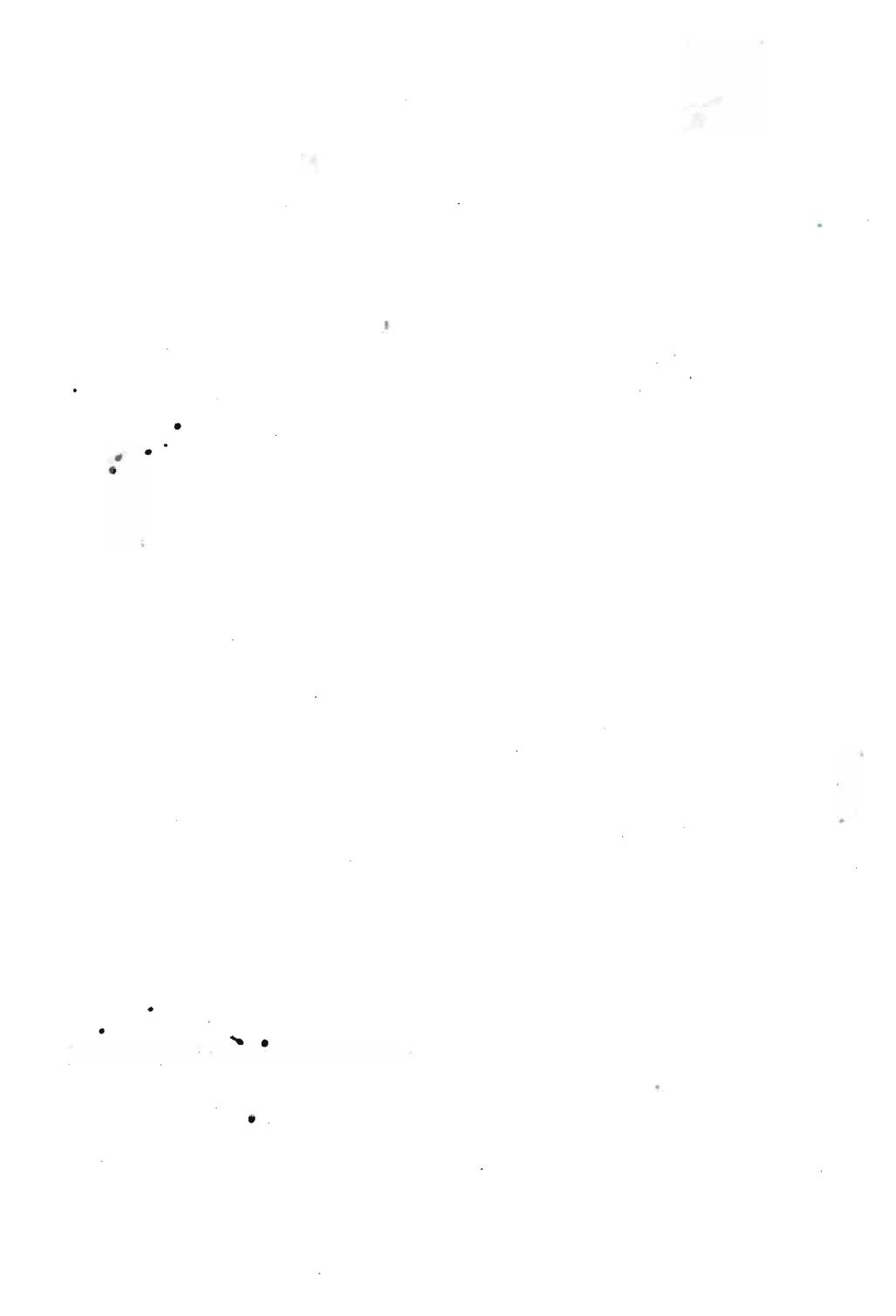
நண்ணினர்க் கினியா யோலம் ஞானநா யகனே யோலம்
பண்ணவர்க் கிறையே யோலம் பாஞ்சுடர் முதலே யோலம்
என்னுதற் கரியா யோலம் யாவையும் படைத்தா யோலம்
கண்ணுதற் பெருமா னல்குங் கடவுளோ யோல மோலம்.

தேவர்க் டேவே யோலஞ் சிறந்தசிற் பரனே யோலம்
பேவலர்க் கிழியே யோலம் வேற்படை விமலா வோலம்
பாவலர்க் கெளியா யோலம் பண்ணிரு புயத்தா யோலம்
மூவரு மாகி நின்ற மூங்கலியே யோல மோலம்.

வயிரவர் தேந்திரம்

தேறல் ஒழுகக் களிந்த தேமாவ் களியை
பிழிந்து செழும்
சாறு நுகர்ந்தால் என்ன அண்ட கோழி
பிழிந்து தளிநுகர்ந்து
நீறுபுசி என்பு அணிந்து குலம் திரிந்து
நின்று ஆடும்
ஈறுஇல் ஒருவன் எவன் உளன் ஆங்கு
அவனே உள்ளத்து இருக்குமால்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கா. ஆர்ப்பிளைபாடு
சீலூபாய் தீர்த்தா
வ. வெள்ளங்காலூபா

கணாத்பன் அச்சகம் - கரணவாய்